

Abma droomt na FK van record Roel Bokke Span

Door Wybren de Boer

WINSUM - Na drie mislukte missies eiste Rimmer Abma zaterdagmiddag voor de derde maal in zijn carrière de Friese fierljeptitel op. Dat was voor de Abbegaaster behalve een opluchting, ook een bekroning voor wat tot dusver het beste seizoen in zijn loopbaan kan worden genoemd. Sinds zijn

Abma leefde de dagen voor het Fries kampioenschap ook anders naar de wedstrijd toe dan in voorgaande jaren. „Doe wie ik sjoen myn prestaasjes nooit de grutte favoryt. En troch blessures miste ik in stik of wat wedstriden, wêrtroch ik ek net yn grutte foarm nei Winsum ta gong. Dit seizoen sit ik by alle wedstriden yn 'e prizen. Ik ha al in protte wedstriden wûn. Dan moasto it hjir ek wier meitsje. Alle wedstriden winne en dan gjin Frysk kampioen wurde, dan soe it seizoen dochts missearre wêze.”

Liefst veertien klassemmentswedstrijden en tien dagkampioenschappen wist Abma de voorbije weken al op zijn naam te schrijven. Een totaalafstand van 122,02 meter over zijn zeven beste sprongen bewijst eveneens, dat de gymnastiekleraar uit Abbega deze zomer met recht het pompeblêden-shirt om de schouders heeft. „Kwa resultaten is dit it bêste seizoen út myn carrière”, constateerde hij ook zelf.

Zilveren pols

Met zijn eerste poging gaf hij in Winsum al direkt zijn visitekaartje af. Abma's openingssprong van 16,60 meter was slechts negen centimeter korter dan de kampioensprong van Johan Oldewarris vorig jaar. In de tweede serie liet de huidige klassemmentsleider het balletje in het zandbed (markeerpunt voor de verste sprong tot dan toe, red.) nog eens 85 centimeter verder wegleggen. Die jump bleek uiteindelijk ook voldoende om de

zilveren pols in ontvangst te mogen nemen.

De winnende sprong van 17,45 meter betekende voorts een doorbraak van de neergaande spiraal, die de prestaties bij de Friese kampioenschappen in de afgelopen drie jaar te zien gaven. Nadat Gerhard Vlieger in '89 en '90 zijn laatste twee titels veilig stelde met afstanden van respectievelijk 18,16 en 17,44 meter vormde de 16,69 van Johan Oldewarris in '91 een voorlopig dieptepunt. Zaterdag brachten vier ljeppers zeven sprongen op het bord, die de kampioenssprong van 1991 overtroefden. Vier zweefvluchten overschreden zelfs de zeventienmeterlijn.

Naast Abma waren dat Wybe Valkema en Bjinse Wolters. Valkema kwalificeerde zich met een sprong van 16,90 meter als tweede voor de finale, om daarin met zijn laatste poging het hart bij Abma even stil te doen staan. De ljepper uit Joure bracht de pols tergend langzaam over het water, klom tot in het uiterste puntje, maar slaagde er door het uitblijven van een goede uitsprong niet in de wedstrijd naar een zinderend slot te voeren. „Wannear ik sa heech yn 'e pols sit, dan gean ik oer de achttjin meter”, riep Abma het dreigende moment terug in zijn herinnering.

Zelfvertrouwen

Bjinse Wolters zocht vrijwel de

opeenvolgende FK-titels in '87 en '88 werd Abma in de achterliggende drie jaren tijdens de provinciale titelstrijd in Winsum herhaaldelijk gekweld door blessures, waardoor een bijrol vaak zijn deel was. Zaterdag stelde de vaandeldrager van de afdeling IJlst reeds in de voorronde orde op zaken.

gehele dag naar het juiste ritme. Bij zijn opening bracht hij weliswaar een acceptabele 16,24 op het bord, maar technisch haperde er naar zijn zeggen van alles aan de sprong, waardoor het zelfvertrouwen niet bepaald groeide. „It rjochte ynspringen, dat mankearde der oan. By dy earste sprong makke ik in hiele slach om 'e pols. Dêr wurde jo dochts in bytjse ûnseker fan. Komst net yn dyn ritme. Asto fuort en daliks technysk in goeie sprong makkest en do hellest ek noch in moaie ôfstân, dan kinst yn 'e wedstriid groeie. Dêr kaam ik no net oan ta.”

Titelverdediger Johan Oldewarris haakte al voor de finale af. Na een matige start (15,93), leek de dertigjarige lichtreclamemonteur uit Pieterzijl in de tweede serie op weg naar een plaats in de finale. Een spierblessure gooide echter roet in het eten. „Ik zat lekker in de stok, had zeker de finale gehaald, maar tijdens het klimmen, voelde ik ineens, dat er iets fout zat.” Oldewarris bleef na de landing (16,06) geblesseerd in het zand liggen, om aansluitend de rest van de dag met een ingezwachteld bovenbeen te volgen. Echt aangeslagen toonde de exkampioen zich overigens niet. „Vervelend om zo de titel kwijt te raken, maar ach... het Nederlands kampioenschap is belangrijker.”

Unsin

Dat zei ook Bjinse Wolters. De

Burgumer, sinds 1982 immer in de top-drie bij het FK, maar nog altijd zonder zilveren pols, doet over twee weken een hernieuwde poging zijn naam eindelijk ook in de kronieken van het fierljeppen bij te schrijven. „Sommige Friezen sizze, dat it FK belangryker is as it Nederlânske kampioenskip, mar dat is lareikoek. Al dat geseur, dat it FK mear sfear hat en sa, dat is allegearre flauwekul. By it NK docht Aart de With mei en dêr kinne de Friezen net fan winne. Dêrom sizze se, dat it Frysk kampioenskip belangryker is. Ik win leaver it NK.”

Een gouden pols, het kleinood, dat de nationale fierljepkampioen krijgt uitgereikt, is ook de enige trofee, die nog in de prijzenkast van Rimmer Abma ontbreekt. „In feite is dat myn iennichste doel noch”, zei de drievoudig Fries kampioen derhalve. Stiekem gaan de gedachten van de krachtpatser echter ook uit naar andere triomfen. Na zijn zege van zaterdag is Abma nog drie titels verwijderd van een evenaring van de prestatie van Gerhard Vlieger, die zes maal de provinciale fierljepkroon opeiste. En aangezien hij nog zeker vijf jaar wil springen, is zelfs de recordserie van de legendarische Roel Bokke Span (achtvoudig Fries kampioen) theoretisch mogelijk. „Sa'n prestaasje makket dy dochts legindarysk. Wêrom soe'k it net besykje?”

Rimmer Abma heeft bijna het uiteinde van de pols bereikt. De winnende sprong is in de maak.

Foto's LC/Catrinus van der Veen

